

လွမ်းရစ်ဖင်းနှစ် နှင့် ခရီးသွားခံစားချက်များ သောင်းဦး

စာရေးသူ၏ အမှာ

ကျွန်တော်သည် သံတမန်တစ်ဦးအနေဖြင့် နှစ်ပေါင်း ၃၃ နှစ်ကျော် ပြည်တွင်း ပြည်ပတွင် ကျင်လည်ခဲ့ပါသည်။ ။ ၎င်းနှစ်ကာလများ တွင် ထိတွေ့ခံစားချက်များကို ခရီးသွား ဆောင်းပါးများ အဖြစ် ဖန်ဆင်းခဲ့ပါသည်။ ။

ရပ်ဝေးမြေခြား သတိရအောက်မေ့ခြင်းများ ဖြစ်ပါသည်။ ။ အဆိုပါခရီးသွား ဆောင်းပါးများကို နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာနမှ ထုတ်ဝေသည့် သားကောင်းတမန် မဂ္ဂဇင်းနှင့် ဒေါ်နန်းအိအိဇာ၏ Wellness မဂ္ဂဇင်းများ ၌ ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ ။ သို့ပါ၍ မိခင်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာနနှင့် အစ်မကြီးဒေါ်နန်းအိအိဇာတို့ အား ကျေးဇူးတင်ပါသည်။ ။

၁၉၈၃ ခုနှစ်မှ ၂၀၁၁ ခုနှစ်အထိ နှစ်များ အတွင်း ထုဆစ်ရေးဖွဲ့ခဲ့သော ၎င်းခရီးသွား ခံစားချက်ဆောင်းပါး စုစုပေါင်း ၂၆ ပုဒ်ကို စုစည်း၍ စာအုပ်အဖြစ် ထုတ်ဝေခြင်းဖြစ် ပါသည်။ ။

ဤစာအုပ်အတွက် ကျွန်တော်၏ ညီဖြစ်သူ (ဦး)သောင်းထိုက်နှင့် TO DAY Publishing House Ltd မှ အယ်ဒီတာချုပ် ဒေါက်တာသာထွန်းဦးတို့ကို အထူးကျေးဇူးတင်ပါသည်။ ။

ပြင်သစ်နိုင်ငံမှ ချစ်မိတ်ဆွေ ဇနီးမောင်နှံ Mr Philips Lamour နှင့် ဒေါ်သင်းသင်းဆွေတို့ ကိုလည်း သတိတရကျေးဇူးတင်လျက် ရှိပါသည်။

သောင်းဦး

နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး(ငြိမ်း)

*

၁။ ဟိမဝန္တာ

ထိုအချိန်များက ပျော်စရာကောင်းလှပါသည်။ ။ ဘဝတွင် မမေ့ရက်နိုင်စရာ မှတ်တိုင်လေးများ ဟု ပြောချင်ပါသည်။ ။ တစ်ရံတစ်ခါ အိပ်မက်

ကဲ့သို့ ပြန်၍ မက်ကြည့်မိပါသည်။ ။ ထိုအခါ ဟိမဝန္တာသည် ကျွန်တော့်စိတ်ကြေးမုံပြင်တွင် အရိပ်ထင်လာပြန်တော့သည်။ ။ ၁၉၉၂-၉၃-၉၄ နှင့် ၁၉၉၅ နှစ်ဦးပိုင်းကာလ နီပေါနိုင်ငံ။

ရေခဲတောင်များ

ထိုင်းလေကြောင်း လေယာဉ်ကြီး ပြတင်းပေါက်မှ လှမ်းမြင်နေရသော နီပေါ ရေခဲတောင်ထွတ်များကို ကျွန်တော်ငေးနေမိပါသည်။ ။ မီတာ ရှစ်ထောင်နဲ့ အထက်မြင့်သော ကမ္ဘာ့အမြင့်ဆုံးတောင်ထွတ် ရှစ်လုံးသည် နီပေါနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံတည်းတွင် ရှိနေသည် ဟု သိရပါသည်။ ။ နေရောင်တောက်ပသော နေ့တစ်နေ့ဖြစ်သဖြင့် မြင်ကွင်းက ကြည်လင်ကာ ဖြာဆင်းလာသည့် နေရောင်ခြည်အောက်တွင် ဟိမဝန္တာတောင်ထွတ်များက ပြောမပြတတ်အောင် အလှကြီးလှနေကြပါသည်။ ။

ကမ္ဘာ့အမြင့်ဆုံး ဧဝရက်တောင်ထိပ်ရှိရာ၊ ရဲရင့်သော ဂေါ်ရခါးစစ်သည်တော်များ နေထိုင်ရာ၊ ဟိန္ဒူရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များ တည်ရှိရာနှင့် ဘုရားအလောင်း ဖွားမြင်တော်မူရာ နီပေါမြေသို့ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် ကျွန်တော်ရောက်ရှိသွားချိန်တွင် အမြင့် ၁၃၀၀ မီတာ၌ တည်ထားသည့် ကတ္တမန္ဒူးမြို့တော်၏ ရာသီဥတုမှာ ရေခဲအမှတ် ရောက်နေပါသည်။ ။ မြို့တော်သည် တောင်များ ပတ်လည်ဝိုင်းနေသည့် လွင်ပြင်အတွင်း တည်ရှိပြီး အနီးရှိ တောင်တန်းများ သည် စိမ်းစိုနေသော်လည်း ယင်းတောင်တန်းများ ၏ နောက်ဘက်ရှိ တောင်မြင့်ကြီးများမှာ ရေခဲဖုံးနေကြပါသည်။ ။ ကျွန်တော်ရောက်သွားသည့် နေ့က မြူနှင်းများ ကင်းပနေသဖြင့် ထိုရေခဲတောင်များကို ရှင်းရှင်းကြီး မြင်နေရပြီး၊ အနီးကပ်သွားရောက်ကြည့်လိုသော ဆန္ဒများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရပါသည်။ ။

ဧဝရက်တောင်ထိပ်သို့ခရီး

အမြင့်ပျံသံတမန်များ

ကျွန်တော်၏ စိတ်ကူးဆန္ဒများ မကြာမီမှာ ကံကောင်းစွာ အကောင်
အထည်ပေါ်လာခဲ့ပါသည်။ ။ ထိုစဉ်က အာဏာရ နီပေါလီကွန်ဂရက်ပါ
တီ၏ ပါတီညီလာခံကြီးကို နိုင်ငံအရှေ့ဖျားဒေသ ဂျာဟာပါတွင် ကျင်းပ
မည်ဖြစ်၍ ကတ္တမန္တူအခြေစိုက် သံတမန်အကြီးအကဲများကို ဖိတ်ကြား
လာခဲ့ပါသည်။ ။ သံအမတ်ကြီးသည် အခြားအရေးကြီးလုပ်ငန်း
တာဝန်များ ဖြင့် အားလပ်ခြင်းမရှိသဖြင့် ကျွန်တော်အား ယင်းညီလာခံ
တက်ရောက်ရန် စေလွှတ်ခဲ့ရာ ရေငတ်တုန်းရေတွင်းထဲ ကျသွားပါသည်
။

ကျွန်တော် ပါဝင်သောသံတမန်အဖွဲ့ကို လေယာဉ်ဖြင့် အရှေ့ဖျားဒေ
သသို့ ခေါ်သွားပါသည်။ ။ ၎င်းဒေသမှာ လွင်ပြင်ဖြစ်၍
အနည်းငယ်ပူနွေးပြီး အာဏာရပါတီ၏

ညီလာခံကြီးကလည်း ထိုစဉ်က နီပေါဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်သူ ဂျီပီကွေရာ
လာ ကိုယ်တိုင်တက်ရောက်သောကြောင့် နွေးနွေးထွေးထွေးရှိလှပါသ
ည်။ ။

အဲဒီမှာ ကျွန်တော်သတိထားမိသည့် အချက်တစ်ခုက အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ
သံတမန်များကို နီပေါတို့ အနေဖြင့် အထူးအရေးပေးဂရုစိုက်ခြင်းဖြစ်ပါ
သည်။ ။ ဤခရီးစဉ်အတွင်း ကျွန်တော်သည် အိန္ဒိယသံအမတ်ကြီးနှင့် အ
တူပါလာသော အိန္ဒိယသံရုံးမှ ပထမအတွင်းဝန် Topden နှင့် တွေ့ဆုံခင်
မင်ခဲ့ပါသည်။ ။ သို့နှင့် နီပေါအစိုးရပိုင်း၏ အထူးတလည် ဂရုစိုက်ခြင်း
ကို ကျွန်တော်ပါထိတွေ့ခံစားခဲ့ရပါသည်။ ။

ဧဝရက်တောင်ထိပ်မှ နှင်းပွင့်လေး

ညီလာခံကြီးအပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် ထိုသို့ နီပေါအစိုးရ၏ အခွင့်ထူးခံအရသာကို ကျွန်တော်မြိုးမြိုးမြက်မြက် ခံစားခဲ့ရပါသည်။ ။ ဧဝရက်တောင်ထိပ်သို့ လေယာဉ်ပေါ်မှ ကြည့်ခွင့်နှင့် တောင်ခြေစခန်းအနီးသို့ သွားရောက်လည်ပတ်ခွင့်များ ရရှိခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ။ အိန္ဒိယသံတမန်အဖွဲ့၊ အမေရိကန်နှင့် အနောက်အုပ်စုသံတမန်အဖွဲ့နှင့် အတူ ကျွန်တော်လည်း သူငယ်ချင်းအသစ် အိန္ဒိယပထမအတွင်းဝန်နှင့် လိုက်ပါနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ။

ထိုစဉ်က ဧဝရက်တောင်ထိပ်သို့ လေယာဉ်ဖြင့် လှည့်ပတ်ပြသည့် ခရီးစဉ်မှာ တစ်နာရီကြာ၍ ခရီးသည် တိုင်း Window Seat ပြတင်းပေါက်နားတွင် ထိုင်ခွင့်ရရှိကြပါသည်။ ။ ယင်းခရီးစဉ်တွင် မီတာ ခြောက်ထောင်ကျော်မြင့်သည့် တောင်ထွတ် ရှစ်လုံး၊ မီတာ ခုနစ်ထောင်ကျော်မြင့်သည့် တောင်ထွတ် ငါးလုံး၊ မီတာ ရှစ်ထောင်အထက်မြင့်သည့် တောင်ထွတ် လေးလုံးအပါအဝင် စုစုပေါင်းရေခဲတောင်ထွတ် ၁၇ လုံးကို မြင်တွေ့ကြရပါသည်။ ။ ခရီးသည် တစ်ဦးလျှင် အမေရိကန်ဒေါ်လာ တစ်ရာယူပါသည်။ ။ အခုကျွန်တော်တို့ အမြင့်ပျံသံတမန်အုပ်စုက အခမဲ့။

ကမ္ဘာ့အမြင့်ဆုံးနာမည်ကျော် ဧဝရက်တောင်ကြီးသည် တောင်ထွတ်ပုံသဏ္ဌာန်အနေဖြင့် သိပ်လှပခြင်း မရှိပါ။ ဧဝရက်တောင်ထက်ပို၍ လှပသောတောင်ထွတ်များ နီပေါတွင် ပြည့်နေသည်။ ။ ဧဝရက်တောင်သည် ၈၈၄၈ မီတာမြင့်၍ နီပေါနှင့် တိဘက်နယ်စပ်တွင် တည်ရှိပါသည်။ ။ နီပေါတို့က Sagar Matha ဟု ခေါ်၍ တိဘက်တို့က Chomo Lungma ဟု အမည်ပေးထားပါသည်။ ။ အဓိပ္ပာယ်မှာ Mother Goddess of the Earth

ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။ ။

လေယာဉ်ဝေဟင်သို့ ပျံတက်လာကတည်းက ပြတင်းပေါက်နှင့် ကျွန်တော့်မျက်နှာကို ကော်နှင့် ကပ်ထားသလို ကပ်ထားလိုက်ပြီး ဧဝရက် (Everest) တောင်ကို မျှော်ကာ လိုက်ပါခဲ့ပါသည်။ ။ ခရီးစဉ်ကိုစီစဉ်သော Tiger Tops ခရီးသွားလုပ်ငန်းမှ ခရီးသွားဌာန မန်နေဂျာ ကယ်ရီလိုင်း ဆိုသောအမျိုးသမီးလေး ပါလာပါသည်။ ။ ကယ်ရီလိုင်းက တော်တော်လှ၍ အားလုံးငေးကြည့်ကြပါသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ တွေ ကယ်ရီလိုင်း၏ ဝင်းလဲ့သော မျက်လုံးလေးတွေကိုပဲ ငေးနေရမလား၊ ဧဝရက်တောင်ထွတ်ကိုပဲ ကြည့်ရမလား။

မကြာပါ။ ကယ်ရီလိုင်း၏ နားထောင်၍ မငြီးသော အသံချိုချိုလေး ပေါ်လာသည်။ ။ ဧဝရက်တောင်ကို ရှုစားနိုင်ကြပြီဖြစ်ကြောင်း။ အသံလေးဆုံးတာနဲ့ ဧဝရက်တောင်ထွတ်ကြီးက ကျွန်တော့်မြင်ကွင်းအတွင်း ထင်းခနဲဝင်ရောက်လာပါတော့သည်။ ။

ဧဝရက်တောင်အကြောင်း ရေးသားပြောဆိုကြသည် ကို ဖတ်ရှုကြားဖူးကြပါမည်။ သို့ရာတွင် မိမိမျက်လုံးဖြင့် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ မြင်တွေ့ရသည့် အရသာမှာ တကယ့်အရသာ ဖြစ်ပါသည်။ ။ လွန်ခဲ့သော နှစ်သန်းပေါင်း ၆၅ သန်းက စတင်ဖြစ်ထွန်းလာခဲ့သည် ဆိုသော ကမ္ဘာမြေ၏ အခေါင်အဖျားအမြင့်ဆုံးနေရာကို ခရီးသည် ၁၄ ယောက်စီးလေယာဉ်ငယ်ပေါ်မှ အနီးကပ်ရှုစားလိုက်ရသောအခါ ယင်းတောင်ထွတ်ကြီးနှင့် မိမိရင်းနှီးပေါင်း စပ်သွားသလို ခံစားမှုမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။ ။

အမေရိကန်ဒေါ်လာရှိမှ ဧဝရက်တောင်ထိပ်ကို တက်နိုင်မည်

ဧဝရက်တောင်ထိပ်ကို တက်ချင်တိုင်းတက်၍ မရပါ။ နီပေါနိုင်ငံဘ

ကံက ဧဝရက်တောင်ကို တက်နိုင်သည့် လမ်းကြောင်း ၁၂ ခုရှိပါသည်။ နီပေါအစိုးရသည် ၁၉၉၄ ခုနှစ် မှ စ၍ ဧဝရက်တောင်ထိပ်သို့ တက်ခအဖြစ် လူ ငါးဦးပါအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို အမေရိကန် ဒေါ်လာ ငါးသောင်းအထိ တိုးမြှင့်ယူခဲ့ပါသည်။ ယင်းတောင်တက်အဖွဲ့ဝင် ငါးဦးတွင် လူတစ်ဦး ထပ်တိုးပါက ဒေါ်လာတစ်သောင်း ထပ်ပေးရသည်။ နီပေါဘက်မှ တက်ရောက်ပါက တောင်ခြေစခန်းသို့ နှစ်ပတ်ခန့်ခြေလျင်ခရီးနှင့်ရသည် ဟု သိရပါသည်။ တိဘက်နယ် မြေဘက်က တက်လျှင် ၁၂ ယောက်ပါတောင်တက်အဖွဲ့အား အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၆၃၀၀၀ သာယူသည် ဟု ဆိုပါသည်။ သို့ရာတွင် တရုတ်၏ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေးဒေသ တိဘက်နယ်မြေမှ ဧဝရက်တောင်ထွတ်သို့ တက်ရသည့် လမ်းကြောင်းများမှ အထူးမတ် စောက်ခက်ခဲသည် ဟု သိရပါသည်။

ကယ်ရိုလိုင်း

ကျွန်တော်တို့ သံတမန်အဖွဲ့မှ အမြင့်ပျံသံတမန်များ သည် ဧဝရက်တောင်ထိပ်ကို လေယာဉ်ပေါ်မှ ကြည့်ရှုခဲ့ကြရာတွင် အားမရ မတင်းတိမ်နိုင်သလို ဖြစ်ကြပါသည်။ နောက်တစ်နေ့ မနက်စောစောတွင် ဧဝရက်တောင်ကြီးနှင့် မနီးမဝေးတောင်ခြေစခန်းသို့ သွားရာလမ်းရှိ ကျေးရွာလေးတစ်ရွာသို့ မော်တော်ယာဉ်များ ဖြင့် ပို့ပေးပါသည်။ အာသာပြေ တောင်ခြေမှ လှမ်းမျှော်ကြည့်ပါလော့။

လမ်းက ကြမ်းပါသည်။ ဒါပေမဲ့ Tiger Tops ကားတွေကလည်း ကောင်းပါသည်။ ဆွယ်တာထူထူကိုတော့ လူတိုင်းမချွတ်ရဲကြပါ။ တောင်ခြေဒေသ Lukia သို့ နီးလေလေ အေးလေလေဖြစ်ပါသည်။

ဤဒေသတွင် တိဘက်နွယ်ဖွား နီပေါနွယ်ဝင် တောင်ပေါ်သားလူမျိုး

စုများ နေထိုင်ကြပါသည်။ ။ ရွာတစ်ဝိုက်တွင် နှင်းဆီရိုင်းများ ရဲရဲနီကာ ထင်တိုင်းကြနေပါသည်။ ။ လှပဲ လှနိုင်ပါဘိ။ ကယ်ရိုလိုင်းလည်း ပါလာ ရာ သူမက နှင်းဆီနီနီကို ကြိုက်ကြောင်းပြော သဖြင့် ကျွန်တော်က ခြေမြန်လက်မြန်နှင့် နှင်းဆီနီနီရဲရဲကြီး တစ်ပွင့်ကို ကယ်ရိုလိုင်းအတွက် ခူးပေးလိုက်ရာ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း အီတလီသံရုံးမှ သံမှူး Rettura က တဟားဟား ရယ်ပါတော့သည်။ ။

ကယ်ရိုလိုင်းနှင့် ကျွန်တော် စကားလက်ဆုံကျရာတွင် ၎င်း၏ ဖခင်မှာ တောင်ပေါ်သား Gurung မျိုးနွယ်ဝင်ဖြစ်၍ မိခင်မှာ ဗြိတိန်နိုင်ငံ သူဖြစ်ကြောင်း၊ နီပေါနိုင်ငံတွင် အဓိကလူမျိုးစုကြီး လေးစုနှင့် လူမျိုးစုငယ်ပေါင်း ၃၆ စုရှိကြောင်း၊ ၎င်း၏ ဖခင်မျိုးနွယ်ဖြစ်သော Gurung တို့ သည် တောင်ပေါ်သား လူမျိုးစုငယ်ဖြစ်သော်လည်း ရိုးသားခြင်း၊ ကြိုးစားခြင်း၊ လုံ့လဝီရိယရှိခြင်းတို့ ကြောင့် နီပေါတပ်မတော်နှင့် အစိုးရပိုင်း၌ ရာထူးကြီးများ ရရှိထမ်းဆောင်နေလျက်ရှိကြောင်း၊ ၎င်း၏ ဖခင်သည် နီပေါတပ်မတော်မှ တစ်ဆင့် ဗြိတိသျှတပ်မတော်လက်အောက်ရှိ ဂေါ်ရခါးတပ်ရင်း၌ တပ်ရင်းမှူးအဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့ကြောင်း၊ ကယ်ရိုလိုင်းသည် မိဘများ နှင့် အတူ ဗြိတိန်၊ ဟောင်ကောင်နှင့် ဘရူနိုင်းတို့ ၌ နေထိုင်ကြီးပြင်း ပညာသင်ယူခဲ့ကြောင်း၊ ၎င်းအနေဖြင့် ဖခင်ကဲ့သို့ ရိုးသားကြိုးစားကာ လုံ့လဝီရိယရှိမှုကြောင့် ယခုလို ဗြိတိသျှပိုင် Tiger Tops ကဲ့သို့ ထိပ်တန်းခရီးသွားလုပ်ငန်းကုမ္ပဏီကြီး၌ မန်နေဂျာရာထူးကို အသက်နှစ်ဆယ်ကျော်အရွယ်တွင် ရယူနိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း အားကျစဖွယ် ကြားသိရပါသည်။ ။

ကယ်ရိုလိုင်းသည် အင်္ဂလိပ်လိုမွတ်နေပြီး၊ ဂျာမနီကိုလည်း ရောက်ခဲ့ဖူးရာ ဂျာမန်လို မတောက်တစ်ခေါက်ပြောသည့် သူမ၏ အသံလေးကို ကျွန်တော်သိပ်သဘောကျပါသည်။ ။ ဂျာမန်လို ဘာတွေပြောမှန်းတော့

ကျွန်တော်နားမလည်ပါ။

မမေ့နိုင်သော တောင်ပေါ်ထမင်းတစ်နှပ်

'စားသောက်ခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ကြိုးစားအားထုတ်ရာ၌ စိတ်နှလုံးပျော်မွေ့ ခြင်းငှာလည်းကောင်း ဤအရာတို့ ထက် လူ၌ ပို၍ ကောင်းသော အခွင့်အလမ်းမရှိ'

ဒေသနာကျမ်း ၂:၂၄

ကျွန်တော်တို့ သံတမန်အဖွဲ့သည် ရွာအနီးတောင်ကုန်းမတ်မတ်လေးပေါ်သို့ ပင်ပန်းကြီးစွာ ကျားကုတ်ကျားခဲတက်ကြပြီး မြောက်ဖျားအရပ် ဟိုးအဝေးတွင် မားမားစွင့်စွင့်ရှိနေသည့် ဧဝရက်တောင်နှင့် ဟိမဝန္တာတောင်ထွတ်များကို တဝကြီးလှမ်းမျှော်ငေး မောကြပါသည်။ ။ ပြီးတော့မှ အဆိုပါ ရွာလေးရှိ သူကြီးအိမ်ရှေ့ မြေကွက်လပ်၌ ကယ်ရီလိုင်းတို့ ၏ စီစဉ်မှုဖြင့် နေ့လယ်စာထမင်းကို မြိန်ရှက်စွာ စားသုံးကြရပါသည်။ ။

ထမင်းမြိန်လှသဖြင့် ထိုနေ့က ဟင်းအားလုံးကို ကျွန်တော်မှတ်မိနေပါသည်။ ။ နီပေါပဲဟင်းရည်ကျဲ့၊ တောင်ပေါ်သားတို့ လက်ရာခပ်ကြမ်းကြမ်းခုတ်ထစ်၍ ဆီ နည်းနည်းနှင့် လှိမ့်၍ ချက်ထားသည့် ကြက်သားဟင်းစပ်စပ်၊ တောဝက်သားကို နူးအောင်ကင်ထားပြီး ကြက်သွန်ဖြင့်ပြန်သုတ်ထားသည့် ဝက်ကင်သုပ်၊ ကြက်ဟင်းခါးသီးကို အကွင်းလိုက် ခပ်ခြောက်ခြောက်ကြော်၊ အရေခွံမန္တာမချွတ်ဘဲ အရည်စပ်စပ် မဆလာနိုင်နိုင်ဖြင့်ချက်ထားသော မွေးနေသည့် ဆိတ်သားဟင်း၊ လတ်ဆတ်သော ဟင်းရွက်စိမ်းသုတ်နှင့် ထမင်းပူပူတို့ ကို ဆာလောင်မွတ်သိပ်

နေသည့် သံတမန်ကြီးများ သည် ခေါင်းမဖော်နိုင်၊ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦးစကားဖောင်မဖွဲ့နိုင်ဘဲ၊ ကုန်း၍ လွေးကြပါသည်။ ။ ၎င်းဟင်းလျာများကို လည်ချောင်း ရှင်းရှင်းဖြင့် ခံတွင်းလိုက်စေရန် ကယ်ရီလိုင်းတို့ စီမံယူဆောင်လာသည့် အအေးဘူးကြီးများ တွင် စိမ်ထားသောပိုင်နှင့် ဘီယာအေးအေးများ အသင့်ရှိနေသောကြောင့် ပူစပ်နှုတ်မြိန်စေသည့် နီပေါဟင်းလျာများ နှင့် အထူးလိုက်ဖက်ကာ ဘဝတွင် မမေ့နိုင်သော ထမင်းတစ်နပ်အဖြစ် မှတ်တမ်းပြုမိကြပါသည်။ ။ ကယ်ရီလိုင်းကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောကြပါသည်။ ။ အဲဒီတုန်းက စားခဲ့ရသည့် ထမင်း၊ ဟင်းများ အကြောင်း ပြန်ရေးနေရင်း ကျွန်တော်သည် အဲဒီအချိန်တွေဆီသို့ ပြန်ရောက်သွားချင်စိတ်၊ အဲဒီအစားအစာများကို ပြန်စားချင်စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်မိပါကြောင်း ဝန်ခံပါသည်။ ။

နီပေါ ဆိတ်သားဟင်းအကြောင်း

အရေခွံမနွာဘဲ၊ မချွတ်ဘဲချက်သည့် ဆိတ်သားဟင်းသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အခြားနေရာဒေသများ ၌ ရှိ၊ မရှိ ကျွန်တော်မသိပါ။ နီပေါနိုင်ငံရောက်မှ သာ စားဖူးခြင်းဖြစ်ပါ သည်။ ။ ဆိတ်သားကိုသန့်စင်၍ နူးအောင်ပြုတ်ပြီး ချက်ထားကာ အရေခွံပါသဖြင့် စားလိုက်လျှင် တတုတ်တုတ်နှင့် မြိန်ရှက်လှပါသည်။ ။ နီပေါတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ် ကျွန်တော်သည် အိန္ဒိယသို့ ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် သွားရောက်ပြီး နယူးဒေလီမှ ကတ္တမနွူးသို့ အပြန်လေယာဉ်ပေါ်၌ နီပေါအမျိုးသားတစ်ဦးနှင့် ခုံချင်းကပ်လျက် လက်ဆုံ စကားဖွဲ့ဖူးပါ သည်။ ။ ၎င်းသည် နယူးယောက်မြို့ ကုလသမဂ္ဂဌာနချုပ်တွင် ဝန်ထမ်းတစ်ဦးအဖြစ် အမှုထမ်းနေပြီး၊ ခွင့်ရက်ရှည်ရသဖြင့် မွေးရပ်မြေသို့ ပြန်လာခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ။ ကတ္တမနွူးသို့ ပြန်ရောက်သည့် ညတွင် ညစာအဖြစ် အရေခွံပါသည့် ဆိတ်သားဟင်းချက်ထားပါရန်

၎င်း၏ မိခင်အား မှာ ထားကြောင်း ကျွန်တော့်ကိုပြောပြတာ သတိရနေပါသည်။ ကဲ-စာဖတ် သူ မိတ်ဆွေလည်း အကယ်၍ နီပေါသို့တစ်ခါတစ်ခေါက် အလည်ဖြစ်ဖြစ် ရောက်ခဲ့ပါက အဲဒီဆိတ်သားဟင်းတစ်ခွက်တော့ မြည်းကြည့်ဖို့ သင့်မည်ထင်ပါရဲ့။

အနာပူနာ (Annapurna) တောင်တန်းများ ဆီသို့ခရီး

ဝေလမင်းသား ခြေဆန့်ခဲ့သည့် လမ်းကြောင်း

ဗြိတိန်နိုင်ငံမှ ဝေလမင်းသားချားလ်သည် နီပေါနိုင်ငံသို့ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်က အလည်ရောက်ခဲ့စဉ် ချားလ်မင်းသားနှင့် ထိုစဉ်ကနီပေါဘုရင့်သားတော် Dhirandra B B Shah မင်းသားတို့ သည် ဂေါ်ရခါးမြို့ရှိ နန်းတော်မှ အနာပူနာတောင်ခြေရှိ ပိုခါရာ (Pokhara) မြို့အထိ ခရီးဆန့်သွားလာခဲ့ပါသည်။ ။ ၎င်းတို့ ခြေဆန့်သည့် လမ်းကြောင်းကို The Royal Trek ဟု အမည်ပေးထားကြသည်။ ။

ကတ္တမန္တူအခြေစိုက်သံရုံးများမှ သံတမန်အကြီးအကဲများကို နီပေါအစိုးရက စီစဉ်ပို့ပေးသည့် သံတမန်အလည်အပတ် ခရီးစဉ်တစ်ခုမှာ ဂေါ်ရခါးမြို့တော်ဟောင်းမှ အနာပူနာတောင်ခြေ ပိုခါရာမြို့အထိ ခရီးစဉ်ဖြစ်ပါသည်။ ။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုရသော် ဝေလမင်းသား၏ ခြေဆန့်ခရီးလမ်းအတိုင်း ပို့ပေးခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ။ ယင်းခရီးစဉ်တွင် ကျွန်တော်လိုက်ပါခဲ့ပြီး ကယ်ရီလိုင်းတို့ ၏ Tiger Tops ကုမ္ပဏီမှ စီစဉ်သဖြင့် ပျော်ရွှင်ဖွယ် အတိဖြစ်ပါတော့သည်။ ။

ထိုအချိန်ကတည်းကပင် နီပေါနိုင်ငံသည် ဗြိတိသျှပိုင် Tiger Tops ကဲ့သို့ ပြည်ပ ပုဂ္ဂလိကခရီးသွားလုပ်ငန်းများ နှင့် ပူးပေါင်း၍ ယနေ့ကမ္ဘာတွင် ခေတ်စားနေပြီဖြစ်သော Ecotourism ခေါ် ပတ်ဝန်းကျင် ထိန်း

သိမ်းမှုရှိသည့် ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသွားလုပ်ငန်းကို မျက်ခြေမပြတ် အစပျိုး လုပ်ကိုင်နေပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ။

'Take nothing but pictures, leave nothing but foot prints' ဆောင်ပုဒ်အား ခရီးမထွက်မီ ကျွန်တော်တို့ သံတမန်အုပ်စုကို ရှင်းလင်းပြောပြခဲ့ရာ သံတမန်များ ပီပီ ချက်ဆို နားခွက်က မီးတောက် ပါသဖြင့် ဤခရီးလမ်းတစ်လျှောက်တွင် ဓာတ်ပုံသာရိုက်သည်။ ။ ဘာကိုမှ ဆွတ်ခူးချိုးဖဲ့ခြင်း မပြုပါ။ ခြေရာများ သာ ထားရစ်သည်။ ။ အမှိုက် တစ်စမှ မချမိအောင် သတိထားဆင်ခြင်သွားလာခဲ့ပါသည်။ ။

ငါးကြော်ချီးမွမ်းခန်း

သံတမန်အဖွဲ့သည် ဂေါ်ရခါးဘုရင့်နန်းတော်ဟောင်းရှိရာ ဂေါ်ရခါးမြို့လေးသို့ မော်တော်ယာဉ်များ ဖြင့် ခရီးစတင်ထွက်ခဲ့ရာ ပထမတော့ ကယ်ရိုလိုင်းနှင့် ကျွန်တော် ကားချင်းမတူ။ နောက်တော့ ကယ်ရိုလိုင်းက ကားပြောင်းပြီး ကျွန်တော့်ဘေးနားရောက် လာသဖြင့် ကျွန်တော် ဇိမ်ကျသွားသည်။ ။ သူမက လမ်းတစ်လျှောက် အားလုံးရှင်းပြသွားပါသည်။ ။

ဂေါ်ရခါးမြို့သို့မရောက်မီ မြစ်ကွေ့တစ်ခု၌ နာဘိစ်ကိုဟု အမည်ရသော ရွာငယ်လေးရှိပါသည်။ ။ အညောင်းပြေ အညာပြေကားများ ရပ်ပေးသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ တွေ့ဆင်းပြီး ရွာဈေးကို လျှောက်ကြည့်ကြပါသည်။ ။ မြစ်အတွင်းမှ ငါးလေးများကို လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ဖမ်းပြီး ဆီသန့်သန့်ဖြင့် ကြော်ရောင်းနေသည် ကို တွေ့ရသောကြောင့် မနေနိုင်ဘဲ ဝယ်စားမိကြပါသည်။ ။ ကောင်းလိုက်တာ အရသာရှိလိုက်သည် ဖြစ်ခြင်း။ ။ ထိုင်းသံအမတ်ကြီး Dr Ronarong Nopaku ၊ ဒိန်းမတ်သံရုံးယာယီတာ

ဝန်ခံ Ove Larsen ၊ အမေရိကန် သံရုံး ယာယီတာဝန်ခံ Michael Malinowski ၊ ကယ်ရိုလိုင်းနှင့် ကျွန်တော်တို့ အတူထိုင်၍ ငါးကြော်ပန်းကန် ခြောက်ပန်းကန်ကို တစ်ထိုင်တည်းရှင်းလိုက်ကြပါသည်။ ။ Ove Larsen က ဤမျှလတ်ဆတ်၍ ချိုသော ငါးကြော်မျိုး ဤတစ်ကြိမ်သာ မိမိစားဖူးကြောင်း၊ ငါးကြော် ချိုးမွမ်းခန်းဖွင့်လေရာ ကျွန်တော်တို့ အားလုံး တညီတညွတ်တည်း ကန့်ကွက်သူမရှိထောက်ခံ ပြီး ငါးကြော်တစ်ကောင်စီထပ်၍ စားလိုက်ပြန်သည်။ ။

ဂေါ်ရခါးဘုရင့်နန်းတော်ဟောင်း

ဂေါ်ရခါးနန်းတော်သည် နီပေါနိုင်ငံကို အုပ်စိုးခဲ့သည့် Prithvi Narayan Shah The Great ၏ နန်းတော်ဖြစ်ပါသည်။ ။ ဤနန်းတော်တွင် အခြေပြုအင်အားစု၍ ၎င်းသည် ကတ္တမန္တလွင်ပြင်ကို ၁၇၆၉ ခုနှစ်တွင် ချီတက်သိမ်းပိုက်ခဲ့ကြောင်း သမိုင်းမှတ်တမ်းများ အရ သိရှိရပါသည်။ ။

ဂေါ်ရခါး (Gorkha) မြို့သည် ကတ္တမန္တမြို့တော်မှ ၁၄၅ ကီလိုမီတာရှည် တောင်ခါးပန်းတစ်ခုတွင် တည်ထားသည့် လှပသောမြို့လေးဖြစ်ပြီး နန်းတော်သည် မြို့ကိုမိုးထားသည့် တောင်ထိပ်ပေါ်၌ တည်ရှိပါသည်။ ။ နီပေါဗိသုကာပညာ လက်စွမ်းပြထားသော နန်းတော်ဖြစ်၍ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းပါသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ အတွက် ထူးဆန်းသည် မှာ နီပေါနိုင်ငံရှိ နန်းတော်များ နှင့် ရှေးဟောင်းအဆောက်အအုံ၊ ဘုရားကျောင်းကန် များ ၌ ဖို-မရပ်တုများကို အကာအကွယ်မဲ့ သဘာဝအတိုင်း မရှက်မကြောက် ထွင်းထုပြသ ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။ ယိုသူမရှက် မြင်သူရှက် ဆိုရိုးရှိသော်လည်း နီပေါတွင် တော့ မြင်သူ များကလည်း မရှက်ကြပါ။ မမြင် မြင်အောင် တမင်ရှာဖွေကြည့်ကာ ဓာတ်ပုံဖြင့် သက်သေ ထူနေကြကြောင်း သတိထားမိပါသည်။ ။

ဂေါ်ရခါးနန်းတော်၏ ဘုရားဆောင်အတွင်းသို့ ဟိန္ဒူဘာသာဝင် မဟုတ်သူများ ဝင်ခွင့်မရပါ။ သို့ရာတွင် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ဟိမဝန္တာ၏ အလှကို နန်းတော်ရှေ့ရင်ပြင်မှ အားရပါးရ ရှုစားနိုင်ကြပါသည်။ ။ ဤရင်ပြင်ကွက်လပ်မှာ ဟယ်လီကော့ပတာ ဆင်းနိုင်အောင် ပြုပြင်ထားပြီး လက်ရှိနီပေါဘုရင် လာရောက်ပူဇော်မှု ပြုတတ်ကြောင်း ကယ်ရိုလိုင်းက ပြောပြပါသည်။ ။

ဇန်နဝါရီလဆန်းမို့ ဟိမဝန္တာသည် နှင်းဦးထုပ်ကို ဆောင်းလို့ ကောင်းတုန်း ဖြစ်ပါသည်။ ။ ဟိမဝန္တာ၏ တောင်စွယ် အနာပူနာတောင်တန်းများကိုဖြတ်၍ တိုက်ခတ်လာသည့် ဘာနဲ့ မှ မတူအောင် သန့်ရှင်းသော လေအေးအေးလေးကို ကျွန်တော်တို့ တစ်တွေ အရသာရှိစွာ တဝကြီးရှူလိုက်ကြပါသည်။ ။

ဂျာမနီမှ တာဇံကြီး

ဂေါ်ရခါးနန်းတော်ဟောင်းမှ အဆင်းလမ်းမှာ သစ်တောများ ဖြင့် အုပ်ဆိုင်းလျက် ရှိပါသည်။ ။ လမ်းတစ်နေရာတွင် နွယ်ကြိုးများ ရစ်သိုင်းနေသည့် သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်တွေ့ကြရာ ကျွန်တော်တို့ လွှဲစီးချင်စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်နေကြစဉ်၊ ဂျာမန်သံအမတ်ကြီး Dr.Karl Scholtyssek က ဘာမပြော ညာမပြော မျောက်လွှဲကျော်လို၊ တာဇံလိုလွှဲ၍ စီးလိုက်ပါ တော့သည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ သဘောကျစွာ ဝိုင်း၍ လက်ခုတ်တီးပြီး သံအမတ်ကြီးကို တာဇံ ဟု အမည်ပေးလိုက်ကြပါသည်။ ။

ကျွန်တော်တို့ သံတမန်အုပ်စုတွင် သံအမတ်ကြီးများ အများစုပါဝင်ကြသော်လည်း ခရီးစဉ်အတွင်း လူငယ်များ သဖွယ် လွတ်လွတ်

လပ်လပ် ပေါ့ပေါ့ပါးပါးဝတ်စားကာ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး
နောက်ပြောင်လျက်ခရီးထွက်ကြသဖြင့် ပျော်မြူးအောက်မေ့ဖွယ် ဖြစ်ပါ
သည်။ ။

ဝါရင့်သမ္ဘာရင့်သံအမတ်ကြီးများ ၏ အတွေ့အကြုံများကို ကြုံကြိုက်
တိုင်း နားထောင်ရပါသည်။ ။ ၎င်းတို့ သွားလာလှုပ်ရှား၊ နေထိုင်စားသော
ကံပုံများကို မသိမသာ ကြည့်ရှု၍ အတုယူသင့်တာ ယူရပါသည်။ ။ မည်သ
ည့် အခါတွင် မည်သို့သော စကားကို ဆိုရမည်၊ မည်သည့် အချိန်တွင် နှု
တ်ကိုစောင့်စည်းရမည် စသဖြင့် အတုယူစရာတွေက အဘိုးတန်လှပါသ
ည်။ ။

ဂေါ်ရခါးမြို့အနီးတွင် နီပေါနှင့် ဂျာမနီဖက်စပ် ဘီယာစက်ရုံရှိသဖြင့်
ကျွန်တော် တို့ တစ်တွေ ဘီယာကြောမှာ မျောကြရပါသည်။ ။ ဒါပေမဲ့ သံ
တမန်ဆိုတာ မမူးပါ။ စိုင်းထီးဆိုင် သီချင်းလို ဖြစ်ပါသည်။ ။ မူးတော့မူး
တာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ မမူးဘူး။

နွေလယ်စာ စားပြီးမှ ဂေါ်ရခါးမြို့ကထွက်တော့ အမှန်က ဘီယာတ
န်ခိုးဖြင့် အိပ်ငိုက်ကြဖို့ ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဂေါ်ရခါးမှ ပိုခါရာအထိ ခရီးလမ်း
က အိပ်မငိုက်ရက်အောင် သာသာယာယာရှိလှပါသည်။ ။ ကားလမ်း
ဘေးတစ်လျှောက် မုန်ညှင်းခင်းကြီးတွေမှာ အဝါ
ရောင်ကော်ဇောကြီးများ ဖြန့်ခင်းထားသည့် အလား ကြည့်လို့ မငြီး၊ ရှု
လို့ မဝအောင် လှပလွန်းပါသည်။ ။

နီညိုရောင်ဦးထုပ်လေး

ပိုခါရာ (Pokhar) မြို့သည် ကတ္တမန္တမြို့တော်မှ ကီလိုမီတာနှစ်ရာ
ဝေးကွာ၍ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည် တို့ မရောက်ရောက်အောင်သွားကြသ

ည့် နီပေါနိုင်ငံအနောက်ပိုင်း ဒေသမှ တောင်ပေါ်မြို့လေး ဖြစ်ပါသည်။
ပိုခါရာမြို့အနီးရှိ ဟိမဝန္တာ၏ အနာပူနာ (Annapurna) တောင်ကြောမှ
Mt Machhapuchhre ခေါ် Fish-tail Peak (ငါးမြီးတောင်) သည် ကမ္ဘာ
ပေါ်တွင် အလှဆုံးတောင်ထွတ်များ ထဲ၌ တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်သည် ဟု
သိရပါသည်။ ၆၉၇၇ မီတာမြင့်၍ တစ်နှစ်ပတ်လုံး ရေခဲများ ဖုံးနေပါသ
ည်။

နီပေါနိုင်ငံတွင် ပိုခါရာလွင်ပြင်သည် စိတ်ဝင်စားစရာအကောင်းဆုံး
လွင်ပြင်ဒေသဟု အဆိုရှိပါသည်။ နီပေါလူမျိုးတို့ အတွက် အထွတ်အမြ
တ်ထားသော ငါးမြီး တောင်ထွတ် (Machhapuchhre) သည် ပိုခါရာမြို့
၏ Phewa ရေကန်ကြီးမှ ပြာလဲ့လဲ့ ရေပြင်ပေါ်တွင် ရှုမငြီးအောင်
လှပစွာအရိပ်ထင်လျက် ရှိနေတတ်ပါသည်။ ဟိမဝန္တာကို ပိုခါရာမြို့မှ
ငေးမောရခြင်းလောက် ဆွတ်ပျံ့ကြည်နူးဖွယ်ကောင်းတာမရှိဟု ထိုစဉ်
က နီပေါရှိ သံတမန်အဖွဲ့နာယက ဩစတြေးလျသံအမတ်ကြီးဖြစ်သူ Mr
Leslie Douglas က ပြောပါသည်။

ပိုခါရာရောက်သည့် ညက ညစာစားအပြီး ကယ်ရီလိုင်းက ကျွန်
တော့်ကို မှာ ပါသည်။ "မင်းကို မနက်ဖြန်မနက် ၇ နာရီမှာ လာခေါ်မယ်
။ Fish-tail ကို မနက်နေ့မ ထွက်ခင် ကြည့်စေချင်လို့ ။ သိပ်လှတယ်" တဲ့
။

ကယ်ရီလိုင်းပြောသည့် မနက်ဖြန်သည် နှစ်သစ်၏
ပထမဆုံးနေ့ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော်သတိရနေပါသည်။ နှစ်သစ်၏ ပ
ထမဆုံးနေ့မှာ ကျွန်တော်ပထမဆုံးတွေ့ရတာက ကယ်ရီလိုင်း၏ နီရဲနေ
သော မျက်နှာလေးဖြစ်ပါသည်။ နှင်းမြူတွေဖွေးဖွေးကျနေပြီး တအား
အေးနေသည့် မနက်မှာ ကယ်ရီလိုင်းကြောင့် သာ ကျွန်တော်အိပ်ရာမှ

ထခြင်းဖြစ်သည်။ ကယ်ရီလိုင်းက နီညိုရောင် ဦးထုပ်လေးဆောင်းထားပြီး ဆွယ်တာအဖြူရောင် လက်ရှည်နှင့် ခြေအိတ်အဖြူရောင်ကို အတွန့်အထပ်လေးတွေဖြစ်အောင် တမင်လုပ်ပြီး ဝတ်ထားပါသည်။ ဒါက ကယ်ရီလိုင်း၏ ခြေအိတ်ဝတ်သည့် စတိုင်လ်။

ဟိုတယ်လသာဆောင် ဝရန်တာသို့ ကယ်ရီလိုင်းက ကျွန်တော့်ကိုခေါ်သွားသည်။ လသာဆောင်မှ ကြည့်လိုက်တော့ ငါးမီးတောင် (Fish-tail) က နှင်းတွေကြားမှာ ဖြူဖြူ ဖွေးဖွေးကြီးဖြင့် ရက်ရက်စက်စက် လှနေပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် မနက်ခင်း ငှက်သံလေးတွေကို နားထောင်ရင်း၊ ငေးချင်တိုင်းငေးနေကြလေရာ၊ ငါးမီးတောင်ထိပ် ရေခဲပြင်များ ပေါ်သို့ နေ့သစ်၏ ပထမဆုံး နေခြည်တန်းများ ခိုနားလာသည့် တိုင်အောင် ဖြစ်သည်။

အနာဂတ်တွင် ကံကောင်းကြမည်

ငါးမီးတောင်သည် ပိုခါရာမြို့ကို မိုးနေသည့် အနေအထားဖြစ်ရာ လက်နှင့် လှမ်းကိုင်၍ ရမည်ထင်ရကြောင်း ထိုင်းသံအမတ်ကြီးက တင်စားပြောဆိုပါသည်။ တကယ်တော့ မြို့မှ ကီလိုမီတာ ၄၀ ခန့် ဝေးကွာပါသေးသည်။ လှပလွန်းသော ငါးမီးတောင်ထွတ်ကို ပိုခါရာသို့ လာသူတိုင်း မြင်တွေ့ကြရမည် မဟုတ်ပါ။ အချို့ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်များ ပိုခါရာရောက်ပြီးမှ နာမည်ကြီးငါးမီးတောင်ထွတ်ကို မမြင်ရဘဲ ပြန်သွားကြရပါသည်။ ယခုကဲ့သို့ ရာသီဥတု ဝင်းပသည့် နေ့များ ၌ပင် တစ်ခါတစ်ရံ မြို့တွေဆိုင်းကာ ဖုံးကွယ်နေ တတ်ပါသည်။ ပိုခါရာကိုလာသည့် အခါ ငါးမီးတောင်ထွတ်ကို ကြည်လင်စွာ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းကြီး မြင်တွေ့ရပါက ကံကောင်းကြသည် ဟု ဆိုရိုးရှိသဖြင့် ယခုမြင်နေရသော ကျွန်တော်တို့ သံတမန်အုပ်စုသည် နောင်အနာဂတ်တွင် ကံကော

င်းကြမည်ဟု ဝမ်းသာပျော်ရွှင်ခဲ့ကြသည် ကို ကျွန်တော်ပြန်လည်အောက်မေ့မိပါသည်။ ။

အခြားသူတွေတော့ ကံကောင်းသလားမသိ၊ ကတ္တမန္တုးပြန်ရောက်ပြီး နောက်တစ် နေ့မှ စ၍ မနက်တိုင်း ၇ နာရီတွင် မပျက်မကွက် ကယ်ရီလိုင်းက ကျွန်တော့်ကို ဖုန်းဆက် နှိုးပါတော့သည်။ ။ ကံကောင်းလေစွ။ သူမအသံချို့ချို့လေးကို နေ့တိုင်းကြားရသောကြောင့် ။

ကမ္ဘာကြီးသည် ကျဉ်းကျဉ်းလေးဖြစ်သည်

အချိန်တန်တော့ အိမ်ပြန်ကြရပါသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ သံတမန်ဝန်ထမ်းများ ဘဝတွင် ဤစကားသိပ်မှန်ပါသည်။ ။ ၎င်းနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလဆန်းတွင် ကျွန်တော်သည် နီပေါကို ခွဲခွာခဲ့ရပါသည်။ ။

နီပေါနိုင်ငံတွင် ကျွန်တော်တာဝန်ကျစဉ် လုပ်ငန်းတာဝန်နှင့် လည်းကောင်း၊ မိမိကိုယ်ပိုင်အားလပ်ချိန်များ တွင် လည်းကောင်း၊ နီပေါနိုင်ငံအတွင်း ခရီးလှည့်လည်နိုင်ခဲ့ရာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု နောက်ကျဆဲနိုင်ငံငယ်လေး၏ မမေ့ရက်စရာ သဘာဝရှုခင်း အလှအပများ နှင့် ဆင်းရဲသော်လည်း ရိုးသားရှာသည့် နီပေါကျေးလက်မှ ပြည်သူများကို ချစ်ခင်တွယ်တာခဲ့ပါသည်။ ။

၎င်းပြင် ကျွန်တော်တာဝန်ထမ်းဆောင်ရစဉ်ကာလ၌ မိဘသဖွယ် ကျွန်တော့်အား သွန်သင်ဆုံးမစောင့်ရှောက်ခဲ့သည့် သံအမတ်ကြီးများ နှင့် ညီအစ်ကိုမောင်နှမအတိုင်း အတူ တကွရင်းနှီးစွာ လုပ်ကိုင်ခဲ့သော မြန်မာသံရုံးဝန်ထမ်းမိသားစုများ အားလုံးအား ကျေးဇူးတင် သတိရလျက် ရှိပါသည်။ ။

ကတ္တမန္တုးမြို့တော်က ခပ်သေးသေးမို့ နီပေါအခြေစိုက် သံတမန်များ သည် တစ်ဦး နှင့် တစ်ဦး ထိတွေ့ခင်မင်မှု တော်တော်ရှိပါ သည်။ အပြန်အလှန်ဖိတ်ကြား၍ ထမင်းကျွေးကြ၊ မြို့အနီးရှိတောင်ပေါ် စခန်းများ သို့ နေ့ချင်းပြန် စုပြီးသွားလည်ကြ၊ မိမိကြားသိသည့် သတင်း များကို အပြန်အလှန်ဖလှယ်ကြ၍ ရင်းနှီးနေကြပါသည်။ မြို့တော်၏ ဧည့်ခံပွဲ တိုင်းတွင် တွေ့ကြပြီး သူငယ်ချင်းတစ်ဦးဦး မလာပါက ချက်ချင်း သိပြီး မေးကြတော့သည်။ ။

ကျွန်တော်ပြန်တော့မည်ဆိုတော့ သံတမန်အုပ်စုရှိ ကျွန်တော့်သူငယ် ချင်းများက နှုတ်ဆက်ထမင်းစားပွဲလုပ်ပါသည်။ ။ အဲဒီထမင်းစားပွဲမှာ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းများက တစ်ဦးစီထပြီး ကျွန်တော်အား နှုတ်ဆက် စကား ပြောကြပါသည်။ ။

အဲဒီလို ပြောကြသည့် အထဲတွင် အမေရိကန်သံရုံးယာယီတာဝန်ခံ M ichael ပြောသည့် စကားကို ကျွန်တော်မမေ့။ မမေ့ခြင်းအကြောင်းက ဒီလိုပါ။ ကျွန်တော်တို့ သည် နိုင်ငံခြားရှိ ကျရာနိုင်ငံတွင် ပေးအပ်ရာတာဝန်ကို ထမ်းရွက်ကြရာ၌ မိမိနိုင်ငံနှင့် လူမျိုး၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို တတ်စွမ်း သမျှဖြင့်တင်ကြရန် တာဝန်ရှိသည် ဟု ခံယူကြိုးစားခဲ့ခြင်းနှင့် ဆက်စပ် နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။

မိုက်ကယ်လ်က ပြောရာတွင် "ငါတို့ သူငယ်ချင်း ဦးဟာ မြန်မာလူမျိုးတစ်ယောက် ဖြစ်တယ်ဆိုတာ အားလုံးအသိပါ။ မြန်မာလူ မျိုးဆိုတာ ယဉ်ကျေးတယ်၊ နှစ်လိုဖွယ်ကောင်းတယ်၊ သူတစ်ပါးကို ကူညီတတ်တယ်ဆိုတာ ဦးက ငါတို့ ကိုပြခဲ့တယ်။" (ဒီလိုပြောတဲ့ အတွက် မြန်မာနိုင်ငံသားတစ်ဦးအနေနဲ့ ကျွန်တော်ဂုဏ်ယူဝမ်းသာမိတာအမှန်ပါ

မိုက်ကယ်လ်က နိဂုံးချုပ်နှုတ်ဆက်ရာတွင် "ကမ္ဘာကြီးဟာ ကျဉ်းကျဉ်းလေးဖြစ်လို့ ဦးနဲ့ ငါ တို့ တွေ အမေရိကားမှာ သော်လည်းကောင်း၊ မြန်မာနိုင်ငံမှာ သော်လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာကြီးရဲ့ တစ်နေရာရာမှာ သော်လည်းကောင်း ပြန်ဆုံနိုင်ပါတယ်။ ပြန်လည်ဆုံတွေ့ ဖို့ လည်း ငါ့ဆုတောင်းပါတယ်" တဲ့ ။ ကျွန်တော်က မိုက်ကယ်လ်စကားဆုံးသည် နှင့် "အမေရိကားမှာ ဆုံမယ်ကွာ" လို့ မြန်မြန်ပြောလိုက်ရာ သူငယ်ချင်းအား လုံးက လက်ခုပ်တီးပြီး ဝိုင်းရယ်ကြပါသည် ။

ယင်းထမင်းစားပွဲတွင် ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းများက ကျွန်တော့်အတွက် နှုတ်ဆက် အမှတ်တရအဖြစ်၊ ပန်းထိမ်လက်ရာ အထူးကောင်းသော ငွေလင်ဗန်းတစ်ချပ်ပေးပါသည် ။ ငွေလင်ဗန်းပေါ်တွင် ၎င်းတို့ လက်မှတ်များကို တစ်ဦးချင်းရေးထိုးကာ ထွင်းထားပါသည် ။ ကျွန်တော့်ဘဝတွင် တန်ဖိုးထားသော ပစ္စည်းများ ထဲ၌ ဤငွေလင်ဗန်းလေးသည် တစ်ခုအပါ အဝင်ဖြစ်ပါတော့သည် ။

ဝိုင်

ကျွန်တော်လေဆိပ်ဆင်းမည့် နေ့ မနက် ၇ နာရီမှာ ထုံးစံအတိုင်း ကယ်ရီလိုင်း ဖုန်းဆက်ပါသည် ။ သည် တစ်ခါ ကယ်ရီလိုင်း၏ အသံတွင် ဝမ်းနည်းမှုများက နေရာအပြည့် ယူထားပါသည် ။ သူမ၏ ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုကို ဖော်ထုတ်ရေးဖွဲ့ရန် ကျွန်တော်မှာ ကဗျာမမီစာမပီပါ။

"တို့ ဝိုင်သိပ်ကြိုက်တာ မင်းအသိဆုံးပါ။ မင်းနဲ့ ဆုံဆည်းခဲ့ရတာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အကောင်းဆုံးဝိုင် သောက်ရသလိုပဲ" တဲ့ ။

ကယ်ရီလိုင်းက နှုတ်ဆက်ပန်းစည်း တစ်စည်းပေးပါသည် ။ အဲဒီပန်းစည်းထဲမှ နှင်းဆီရဲရဲနီနီတစ်ပွင့်ကို ယနေ့ထက်တိုင် ကျွန်တော်သိမ်း

ထားပါသည်။ ။

သည် တစ်ခါက အပြန်ခရီး။ ကတ္တမန္တလေးဆိပ်အနီးရှိ တောအုပ်မှ
ငှက်ကလေးတွေ အလာတုန်းကလို တေးဆိုလျက်ရှိပါသည်။ ။ ကျွန်တော်
ကတော့ တေးမဆိုနိုင်ပြီ။

လေယာဉ်ပြတင်းပေါက်မှ ကျွန်တော်လှမ်းကြည့်ကာ နီပေါကို နှုတ်
ဆက်ရပါသည်။ ။ ရာသီဥတုက အလာတုန်းကလိုပဲ ကြည်လင်လျက်ရှိပါ
သည်။ ။ ဒါပေမဲ့ ဟိမဝန္တာနှင့် ရေခဲ တောင်တန်းကြီးတွေက သည်
တစ်ကြိမ်မှတော့ ကျွန်တော့်မျက်ဝန်းထဲတွင် မှုန်ဝါးနေပါသည်။ ။
လေယာဉ်ကြီး၏ လျင်မြန်သော အရှိန်ကြောင့် ခဏချင်းအတွင်း ဟိမဝ
န္တာသည် ကျွန်တော့် မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားပါပြီ။ သို့ပေမဲ့ ဟိမဝ
န္တာသည် ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှ ဘယ်သောအခါမှ ကွယ်ပျောက်မည်မဟုတ်
ပါ။

(၁၉၉၃)

*